

Ti c C i Tây, Ti c C i Ta.

Tác Giả: Tây Đ c

Thứ Tư:, 06 Tháng 7 Năm 2011 20:07

Chuy n con Hà, em gái k tôi, l y ch ng là chuy n ... dĩ nhiên, không thành v n đ vì l n nh nó mà không ch u l y ch ng thì ch đ n bao gi n a.

Nh ng ti c c i t ch c ầu, nhà hàng Tây hay Ta, l i là m t v n đ l n.

Nói ngay, gia đình tôi t tr c t i gi , ch a bao gi t ch c đám c i cho ai c .

Nhà có 4 anh ch em, hai trai hai gái, đ u đ tu i đ l p gia đình mà ch ng có đ a nào ch u l y v l y ch ng c .

Tôi là đ a l n nh t nhà mà v n còn cà nh ng t i ngày, nói sao m y đ a em không n m theo tôi cho đ c.

B M tôi thì c nhìn chúng tôi m i ngày m t ... già đi mà thêm ph n lo ng. Mà B M tôi có lo thì cũng ch thêm "nh i" khuyên nh , h i thúc ch chuy n v ch ng thì không th ép bu c

đ&c. Cho nên trong nhà v&n ... nh& cũ, sau m&i bài gi&ng c&a B& M& tôi.

Khi con Hà tuyên b& l&y ch&ng thì c& nhà tôi vui nh& t&t. Ng&&i vui nh&t là B& M& tôi vì th&y đã có đ&a ch&u "nghe nh&i". M&t đ&a "nghe nh&i" thì nh&ng đ&a khác s& b&t ch&&c theo, ch& nay mai thôi. Nh&ng, vui nh& t&t thì cũng ch& đ&&c có 3 ngày ... còn đ& s&c mà lo t& ch&c ti&c c&&i n&a ch&. V&n đ& l&n là đây: ti&c c&&i nên t& ch&c & nhà hàng Ta hay Banquet cu& M&, và ai là ng&&i đ& chu&n đ& bàn chuy&n này ?

T& ngày đ&nh c& & M&, th&nh tho&ng B& M& tôi đi đ& ti&c c&&i, con cháu cu& m&y ng&&i quen, nh&ng l&n nào B& M& tôi cũng v& s&m vì lý do s&c kho&. M&y đ&a em tôi, n&u có đi đ& thì vì ham vui nên ch&ng đ& ý đ& t& gì s&t c&. Còn tôi, v&i thành tích "8 năm đ& trên 200 ti&c c&&i" đ&&c xem là đ& chu&n đ& bàn v& chuy&n ti&c từng n&.

Đ&n đây, l&i có ng&&i cho r&ng tôi nói phét, có ít xít ra nhi&u ch& có ai mà đ& nhi&u ti&c c&&i trong m&t th&i gian k& l&c đ&n th&. Xin th&a là l&n này tôi nói chuy&n nghiêm ch&nh nh&t đ&y. Lý do tôi đ& nhi&u ti&c c&&i nh& v&y, không ph&i vì tôi làm nh&n nên quen bi&t nhi&u, cũng không ph&i tôi làm ngh& ch&y bàn & nh&ng nhà hàng n&i ng&&i ta đ&t ti&c c&&i đâu, mà là tôi làm ngh& DJ cho các ti&c từng đình đám. Vì làm ngh& "t& do" nh& th& nên chuy&n "ra vào" các nhà hàng coi nh& chuy&n nh&, ngay c& đ&n chuy&n th&c đ&n cho các bu&i ti&c c&&i, tôi đ&u rành sáu câu.

B& M& tôi cũng cho là tôi có "hi&u bi&t s&" v& ti&c Tây ti&c Ta nên đ&ng ý giao công vi&c "tìm hi&u thêm" cho " th&ng Đi Dê" (là tôi đ&y), và k& h&n m&t tu&n là tôi ph&i làm xong.

M&y đ&a em tôi, ngoài con Hà ra, thì ch& đ&&c ng&i nghe đ& h&c h&i vì không ph&i chuy&n c&&i h&i cu& t&i nó, xen vô làm chi. Con Hà thì tin vào kinh nghi&m "đình đám" cu& tôi nên t&m th&i không có ý ki&n. Nó ch& xem tôi làm ăn ra sao ? N&u sau m&t tu&n, tôi nói không ng&t tai nó thì lúc đó nó cho tôi v& v&&n cũng ch&a mu&n.

Tóm l&i, tôi nói sao thì nói, ng&&i quy&t đ&nh ti&c Tây hay ti&c Ta v&n là con Hà, ng&&i vui lòng tr& ti&n cho bu&i ti&c đó.

Tôi th&y đây là m&t vi&c có liên h& đ&n danh đ& cá nhân và uy tín ngh& nghi&p, nên tr&&c khi

trình bày các vấn đề liên quan đến tiêu của trong buổi họp gia đình sắp tới, tôi nên trình bày đây xem nó như thế nào trước đã. Nếu có nhu cầu gì phức tạp, thì khi họp gia đình tôi sẽ nói bớt lại một chút cho con Hà hiểu ... s. Và, cũng xin nói thêm: đây chỉ là nhng ý kiến cá nhân nếu ai không đồng ý thì cứ nói rõ ràng qua cho.

Trước hết, phải nói về khung cảnh nhà hàng hay banquet vì có câu: "bát sạch, ngon cơm" (mặc dù có khi chỉ đúng tí nào. Tôi sẽ nói về chuyện này khi bàn về ăn uống.)

Thường, các banquet của M trông vĩ đại hơn nhng nhà hàng Ta. Trong một banquet còn có hai ba cái room, cái nào cái ngy to như cái đình làng, chia ba bốn trăm người bên trong như ch. Các chủ nhân ông của banquet rất chú ý bố trí ra trước để trang trí các phòng ốc rồi ... tính tiền sau với khách hàng. Dĩ nhiên, trong hoá đơn họ cũng ghi rõ ba cái khoản và vấn này ra nhng .. ai cũng hiểu ngầm là họ đã làm như vậy rồi.

Cho nên, để ưu tiên tôi muốn nói là: nếu muốn khung cảnh càng đẹp càng lung linh thì phải ... chi tiêu càng đẹp càng mau xẹp hậu bao. Nếu tiêu tốn quá không thành vấn đề sau này, thì đừng có chấp hình trong các banquet M là nh. Một ông thợ chụp hình, quay phim cũng thích làm cho các tiêu của tôi chụp trong các banquet M. Lý do: đèn đuốc ở đây sáng như ban ngày nên các ông ít khi phải "đi đâu cũng vác theo cái đèn chụp" và được về nhà sớm hơn nên so với các đám cưới ở nhà hàng Ta (Tôi sẽ nói thêm chuyện này ở phần Văn nghệ, Văn gng).

Khách tham dự tiêu của cũng hài lòng với cái parking lot rộng mênh mông của banquet; Muốn đi vào chỗ nào thì đi, chụp ảnh phải theo bàn tay chỉ dẫn của ai. Nói thế, chủ nhân ưu tiên lo xa và thích đi xe gôn của ra vào cuộc banquet vì sợ khi ra về "men rồu thm buồn tim" rồi quên cái xe của mình "hỏi chi người ở đâu đây rồi".

Khác với cái mênh mông trong cách trang trí của các banquet M, lại trang trí trong các nhà hàng Ta tạo cho khách tham dự cái cảm giác gần gũi, thân mật với nhau. Không phải là tại nhà hàng nh, ngay của nhng nhà hàng có sức chia ba bốn trăm người khách tham dự vẫn cảm thấy như vậy. Nhu cầu của còn có cảm giác như đang đi một buổi tiệc lớn trong một đại gia đình nhà.

Mặc dù sự di chuyển có hơi khó khăn trong buổi tiệc, nhng nếu muốn ông thợ chụp hình, quay phim không than phiền thì chụp nhng ai nên xem đó là chuyện phiến.

Tôi có dịp tiếp xúc với một số bạn trẻ chưa có bạn, nhưng người thích "những người đi qua" thì họ đều "prefer" nhà hàng Ta. Vì, chúng may khi được ngồi cùng bàn, ăn cùng mâm với những người đẹp "trở lại sau quên" nên có chút mặt chút cũng chơi sao cả. Và, anh nào cũng có cái hay đi đâu đi đâu ra mình là người "nộp bài", sẵn sàng những người đi đâu cho người đẹp mà khi cần đi ra ngoài. Nếu có lỡ quá chén, thì tà tà ... đi về nhà, khi sẽ cần nhá sát cho ticket vì lái xe trong lúc bị ĐU (thường, nhà hàng Ta nằm trong khu đông người Việt cả ngày).

Còn các cô chưa "đặt khéo" cũng nhận dịp này để chơi đi chơi về anh mà thôi. Anh nào "coi không được" là bị gài tên trong sự tay chân nàng ngay. Các ông các bà đã có gia đình, hay các anh các cô đã có bạn thì chơi nào "thông chơi" cũng phải "nộp bài" cả, cần gì phải mua mè nài public như chơi này. Cho nên, khi bàn thì.

Kể tiếp, xin nói với thầy gì một chút cho nó "có trước có sau". Người Mỹ nói tiếng là ... thích nhìn đẹp họ nên chơi nào thầy được là họ treo nó lên ngay.

Trong nhà họ, nhiều khi người ta đi mua được cái chơi cái đẹp họ: cái treo tường, cái đặt trên bàn làm việc, cái đặt đồ chơi ... Có thể nói, Mỹ chơi có một nỗi người ta không nhìn thấy cái đẹp họ treo treo là nhà họ. Cho nên không lẽ gì khi thầy người Mỹ làm gì cũng đúng gì và những người làm việc với họ cũng phải chơi theo cái đẹp họ.

Tiệc cầm i tổ chức tại banquet Mỹ cũng không ngoại lệ: giờ khai mạc, giờ "open bar", giờ cắt bánh cưới, giờ first dance đều phải tắm tấp theo cái đẹp họ. Có điều là trong dining room của một số banquet Mỹ họ quên treo đẹp họ. Bởi thế, một vài tiệc cầm i khai mạc vì người MC cũng quên đeo đẹp họ, phải chơi đi hỏi khách tham dự.

Nói chung, chơi có giờ "open bar" và giờ chơi một buổi tiệc cầm i là quan trọng, còn những với khác có thể xếp đặt được. Cái với "open bar" này làm nhiều người phiến hà không ít.

Thông thường, trong một tiệc cầm i chơi có "open bar" hai lần: trước khi khai mạc và khi "đi vũ tân hôn", mỗi lần cách nhau 2 giờ. Nếu ai đó đã "lưu chuyển đồ" đều tiên thì phải tính nhấc để chơi chuyển không tiếp. Những khách thích lai rai thì phải lo đặt trước bia nước cho đẹp cả bữa ăn, vì trong lúc ăn và vì tôn trọng người ăn cho nên bar sẽ "closed" và "be back soon".

Nhà hàng Ta thì thoải mái hơn: chủ nhân buổi tiệc và khách tham dự không phải sợ ... cái đồ ngớ ngẩn. Chủ nhân còn nhún nhả chủ khách đứng trong khi khách, nếu họ thích, cũng lo làm ... chuyện riêng của họ; Có người lo ký check rồi bỏ vào phong bì để làm quà tặng. Có người lại háo hức viết lời chúc trên thiệp mừng. Có người chỉ lo ... uống bia rồi để tâm hơn "đi về nhà xa".

Nếu khách là những người không gặp nhau ... câu chuyện thì họ có khi chuyện đi thì thỏm vào nhau. Lúc này, nếu họ không nói cho nhau nghe thì chủ tiệc khi nào nữa. Chủ tiệc khi vào tiệc à ? Chủ tiệc như thế ! Khi vào tiệc, máy ông DJ mở nhạc rồi trở lại, lúc đó có hét vào tai nhau cũng chẳng ai nghe rõ mà lại kém văn minh đi.

Vì những chuyện riêng tư như vậy, chủ và khách đều tôn trọng thời gian chủ tiệc nên chủ nghĩ ai hỏi ai gì. Tất cả, đâu cũng vào đấy thôi. Những khách có kinh nghiệm "tiếng c ở Tây", nếu không phải sợ, chủ nghĩ gì mà đeo đồ ngớ ngẩn vì trong lúc chủ tiệc mà chủ nhìn đồ ngớ ngẩn thì chủ thêm phần sốt ruột, chủ thêm những tay và vụng về vụng về khi ăn uống.

Khác với các banquet Mỹ, ở đây khách không cần phải "đưa" xem cái bar nằm ở đâu, và khi nào nó open. Bia và nước ngọt được bày biện ngay trên bàn tiệc, trong tay của chủ tiệc khách theo đúng tiêu chuẩn: "Phân phối đồ ăn tay người tiêu dùng". Các chủ ông, chủ bà nếu muốn uống thì người chủ tiệc chủ nghĩ phải làm gì để người xa, và tránh được tiếng xấu: "già mà còn đi tiệc bar."

Nói chuyện tiếng c ở Tây mà không "t" đến mức "ăn uống", thà đừng nói còn hơn. Cho nên, tôi kéo ra đây, và theo lệ cũ, tôi xin bắt đầu tiệc banquet Mỹ rồi ... suy nghĩ ra tiệc nhà hàng Ta.

Ở banquet Mỹ, khách ngồi vào bàn là bày hoa mặt ngay bên sofa bày biện là ly tẩu điếu, ly và "bà ba" mừng-nĩa-dao. Nếu "bà ba" này, mặt thì có mặt cái thì là chuyện bình thường. Nếu mặt thì nhieu hơn mặt thì làm cho khách bối rối thì chủ tiệc: "món" nào xài cho món nào ? Lần đầu tiên, khi tôi bày cái bối rối này hành họ thì anh bạn partner của tôi gật thích ngay như thế này:

- Mà biết không, họ khôn lắm: phải sắp như thế để họ khi có ai đó làm rồi những thế này xuông đất, họ có cái khác xài ngay. Khi phải kêu réo om xòm.

Nghe anh này giỏi thích, tôi thấy cũng có lý. Nhưng sau vài lần "bị rơi" và chắc thấy ai làm rồi muäng nữa gì cả thì tôi hiểu anh chàng này nói thế cho vui thôi (Sẽ thế nào ra sao, chút nữa các bạn sẽ hiểu). Vì có quá nhiều thứ như thế, nên không thể trên bàn nên sẽ đi đứng tay chân, nhất là tay, khách cũng phải giỏi hơn và cần thân thiện mà các tài đã đi tránh sẽ đi bị chèn đĩa. Các anh chị ạ, nếu được xếp ngồi bên ngoài để phải coi chừng tay chân cần thận hơn nữa vì trong tình yêu không nhất là bắt đầu bằng sự "đẹp".

Chuyện "ăn" cuä banquet Mä có cái đó là "chị ạ gì ngoài ta đã biết hết rồi." Nhìn cách bày biện muäng-nĩa-dao là ngoài ta đoán được thế nào ngay và chắc thế đã làm gì đi cái thứ ăn cuä nhân loại: sẽ ngoài nhiên.

Này nhé, thấy con dao là biết sẽ có món beefsteak hay chicken gì đó, thấy cái nĩa là biết thế nào có món salad, thấy cái muäng thì phải có món soup thôi. Nhưng ... nếu có thêm một cái nữa nữa thì sao đây ? Đó thôi, món tráng miệng nhất định là trái cây: dưa tây, dưa häu, đuä v.v...

Nếu không phải là nĩa mà là cái muäng thì chắc thế nào ? Chắc có lẽ, món tráng miệng sẽ là "cóc teo" hay hä hàng với nhà icecream thôi. Nếu thêm một cái muäng nữa thì phải hiểu làm sao đây? Bình tĩnh, quý vị sẽ được thế nào thế nào bánh kẹo ngay tại chỗ. (Xin nói thêm về cái muäng khó hiểu này: một số banquet Mä không serve bánh kẹo cho khách sau khi Cô Dâu Chú Rä cắt bánh, mà họ gói lại cho khách mang về. Chắc hiểu lý do tại sao ?)

Nhưng ... nếu khách có tại hai con dao thì sao ? À, cái này là lại cuä nhà hàng. Khä bàn.

Nhà hàng Ta thì khác hơn. Chắc ai biết cái thế nào buổi tiệc nó ra làm sao cả, nếu chỉ nhìn vào đôi đũa trên bàn. Khách tha hồ mà đoán đông đoán tây, nhưng ai cũng biết là có tại 8 món trở lên.

Tại sao lại bắt đầu tại 8 món ? Có lẽ, chắc nhân buổi tiệc sẽ rằng đãi đãi 8 món thì khách ăn không đỡ no rồi hát không hay, nên ý đồ mà yêu cầu chăng ? Vậy thì đãi 9 món được chăng ? Cũng được thôi, nhưng theo các thế nào thế này: cần phải hiểu thì nên không sẽ lại và các chữ "ly", "tách", và "biết".

Bữa tiệc, trong buổi tiệc khách phải gọi "ly" là cốc, "tách" là chung và khi xài chung "đũa bít" thì phải nói là đũa cốc. Số món ăn trong buổi tiệc cũng không nên là 5, 7, 9 v.v... vì số bốn "khuôn" mà "lẻ đôi" sau này.

Theo kinh nghiệm "đình đám" của tôi thì những món sau đây ít khi được khách ưa chuộng: Cua Rang Muối, Chim Cút Quay, Nghêu Xào Dầu ... Đặc biệt những món ăn phải dùng tay khi ăn thì khách tránh xa. Chẳng hạn đĩa đình đám mà lại xắn tay áo lên làm việc thì quê quá. Những món này ngon thật nhưng "bít phù hợp thôi" nên thường được "take home" bởi ai đó.

Có một số món không có không được vì đã thành cái làng rồi: Lobster, Cá Hấp, Mì Hấp Phúc, Càng Cua Lăn Bít. Những món khác còn lại, thì phải xem chủ nhân tiệc có khiêu vũ mà thức hay không? Có chủ nhân theo thức để ăn số của nhà hàng, lại có chủ nhân cho nhậu thì là xoàng bèn thức vài món trong thức để bày các món khác. Có chủ nhân chơi sang đãi Bào Ngộ Xào Nấm Đông Cô, cũng có chủ nhân "xài tiền" Gà Hấp Muối ... Nói chung, thức để tiệc có chủ nhân ở nhà hàng Ta nó thiên biến vạn hóa lắm, khó ai mà bít trước được.

Cũng theo khách "sành điệu" cho hay: nếu có món Lobster thì phải xin nhà hàng cái đĩa cho bày được. Lý do: để nào việc đó. Ăn món này mà dùng đũa thì có để ... thật cũng chơi ăn hết cái càng nhá. Khách hào cay thì nhón nhón gọi để ngửi là đi ăn tiệc có chủ nhân nên ăn theo mẫu trái thật hiếm cho thêm phần khoái khẩu.

Nói về "ăn uống" thì nhiều đó cũng đủ ... chán, cho nên tôi xin tiếp tục bày câu chuyện "văn nghệ, văn nghệ."

Về tôi, làm DJ nhạc ở banquet Mấy chán phè! Nhưng tôi chán lắm. Trách nhá, âm thanh không được mà lại vì số làm phiền các phòng khách bên.

Khi chủ khách để, cũng như trong lúc khách ăn uống thì mọi người cho khách khỏi bị ... chia trí. Nhưng như, nhất là nhạc hoà tấu, thì nhiều khi nhá quá, khách ngồi xa chẳng nghe thấy gì cả. Đã hết đầu, thỉnh thoảng tôi còn bị hỏi những câu rất khó trả lời: "củ có nhạc không lại nào vui hơn không?". Lúc đấy, đã gọi là nhạc không lại thì làm sao bít được nhạc buồn hay vui.

Tôi phn đ vũ thì tôi đ c phép "v n" âm thanh l n h n m t chút (nh ng nghe v n ch a đã). Tân Lang và Tân Giai Nhân khiêu vũ b n đ u tiên đ i ánh đèn ... sáng choang nh ban ngày. Ch th y romantic tí nào ! Các ông th ch p hình, quay phim làm vi c đ i ánh đèn ... "không ph i cu mình", xem ra r t hài lòng. Có l , vì thi u đèn m nên khách ch khiêu vũ m t hai bài cho có l , r i ki u v chẳng ? Tiêu c Cười Tây, kho ng 11PM thì xong h t m i chuy n.

Phn văn ngh cu tiêu c Cười t i nhà hàng Ta thì l i vui đáo đ . Ch ai than phi n là âm thanh quá l n hay loa li c đ t g n mình c . Các c ông c bà, tr c bu i tiêu c đã đ c con cháu .. di t n ng i xa m y cái loa, nên tôi ch ng ng i gì mà không "v n" cái volume t i m c t i đa. Cái thói quen thích "v n" này b gi i h n t i các banquet M đã làm tôi m t h ng r t nhi u. Đúng là "Lân múa hay là nh pháo, DJ gi i là nh v n-luôn-tay".

Sau phn gi i thi u các nhân v t quan tr ng cho ph i phép, bu i tiêu c b t đ u th c s v i các món ăn đ c trang trí r t đ p m t. Dĩ nhiên là các món này ph i ngon r i. Khi khách dùng đ n món th ba thì nên cho khách ... ngh m t. Đ khách "làm vi c" v i các món ăn hoài, coi sao đ c. Cho nên ph i có văn ngh Karaoke đ khách đ c th gi n đôi chút.

Tôi sao l i là Karaoke ? Tôi xin dài dòng m t chút v chuy n này. Tiêu c Cười mà không có ph n văn ngh thì khách không đ c vui, mà có ban nh c đàng hoàng giúp vui thì khách l i ... vui không tr n v n.

Sao l i r c r i th ? Xin Th a, n u có ban nh c thì khách không có đ p đ hát h ng vì m y ng i ca sĩ cu ban nh c ... giành hát h t tr n r i còn đâu. V l i khách, ít ai thu c l i cu b n nh c, l m lên đó hát mà l i quên l i thì h ng to. N u khách "dám" hát thì ban nh c s ch i đ đi đ gi giá cho ca sĩ nhà. Nh c sĩ bình ca sĩ là th ng tình, nên chuy n khách hát hay h n ca sĩ cu ban nh c không bao gi x y ra.

Hát v i Karaoke, khách ch c n thu c l i nh c và cũng ch ng s đ a nào "ém tài" mình. Khách c t nhiên mà gi i b y tâm s ng n ngang cu mình qua ti ng hát l i ca. Nhi u khi "khách trên" c hát mà "khách đ i" c ... to nh chuy n riêng.

X a có câu: "Lính hát Lính nghe", nay tôi xin s a l i m t chút cho nó phù h p v i ... tiêu c Cười:

"Khách hát Khách nghe". Cũng có "ông" là hát những bài rớt não ruột như: Đố Thông Hai Mươi, Hàn Mặc Tử, Sang Ngang, Đố c Tin Em Lỡ Chờ ... làm họ Nhà trai đâm ra thất vọng vì sẽ liên hệ gì a "ông" này với Cô Dâu. Có người còn đặt biệt danh tôi là tui sao là cho khách hát những buổi như .

Giống là, tôi làm sao mà cần đến khách, ai thích bài nào thì tôi phải chịu thôi. Nếu bạn nhân buổi tiệc không thích nghe những buổi, chỉ cần "lờ" cho tôi tránh là xong hết mọi chuyện: Tôi sẽ ... đi những gì request ghi tên những buổi nào nùng như thế. Cũng may, may "ông" có máu văn nghệ thế này hay quên, nên sau một hồi lâu họ nghĩ nghĩ thì u mình lên hát, may "ông" cũng quên đi. Những không phải ai cũng dễ tính hết. Có lần, một "ông" đến hỏi tôi:

- Anh có bài Tiếng Hát Chim Đa Đa hông?

Tôi đã đến c B Chú R đến k, nên trả là ngay:

- Họ có Chim Đa Đa, hát Chim Sáo đến c hông?

- Chim Sáo hát họ hay buổi Chim Đa Đa.

- Thì hát đi mà!

- Thôi, họ có Chim Đa Đa, tui họ hát ! Anh họ có Chim Đa Đa mà cũng đòi làm Karaoke sao ?

Khả nào rồi cũng qua: hết phần Karaoke thì tôi cũng đi thôi. Tôi phải đi vũ tân hôn, nhà hàng tắt đèn ... thế này và mở đèn mờ (intelligent lights). Cũng không gian nhà hàng tự nhiên trông mờ mờ, huyền hoặc ra phết (nếu nhà hàng không có đèn mờ thì ... tôi có).

Nói đến ánh đèn mờ u mà quên nhắc đến khói (fog) là sót l m. Khói và ánh đèn mờ u đi đôi với nhau như đàn ông với đàn bà. Khói làm tăng vẻ đẹp rực rỡ của ánh đèn mờ u, còn ánh đèn mờ u cho thấy sự nhẹ nhàng bay bổng của khói.

Nhìn Cô Dâu Chú R trong điệu như c Slow điệu tiên (first dance) đẹp không thể tả, romantic hết chỗ nói. Phải nói là điệu ánh đèn mờ u các bà các cô đẹp hơn nhiều, các ông các cậu cũng như nhàn ra. Khách càng "nhẹ" càng "thể m" và càng thấy không buồn nữa ...

Nhưng tôi phải nhắc bài "tìm hiểu thêm" này đây, vì sự không kịp ngày trình làng. Con Hà, nó là cho là tôi nói phét thì phải không nhỉ ./.